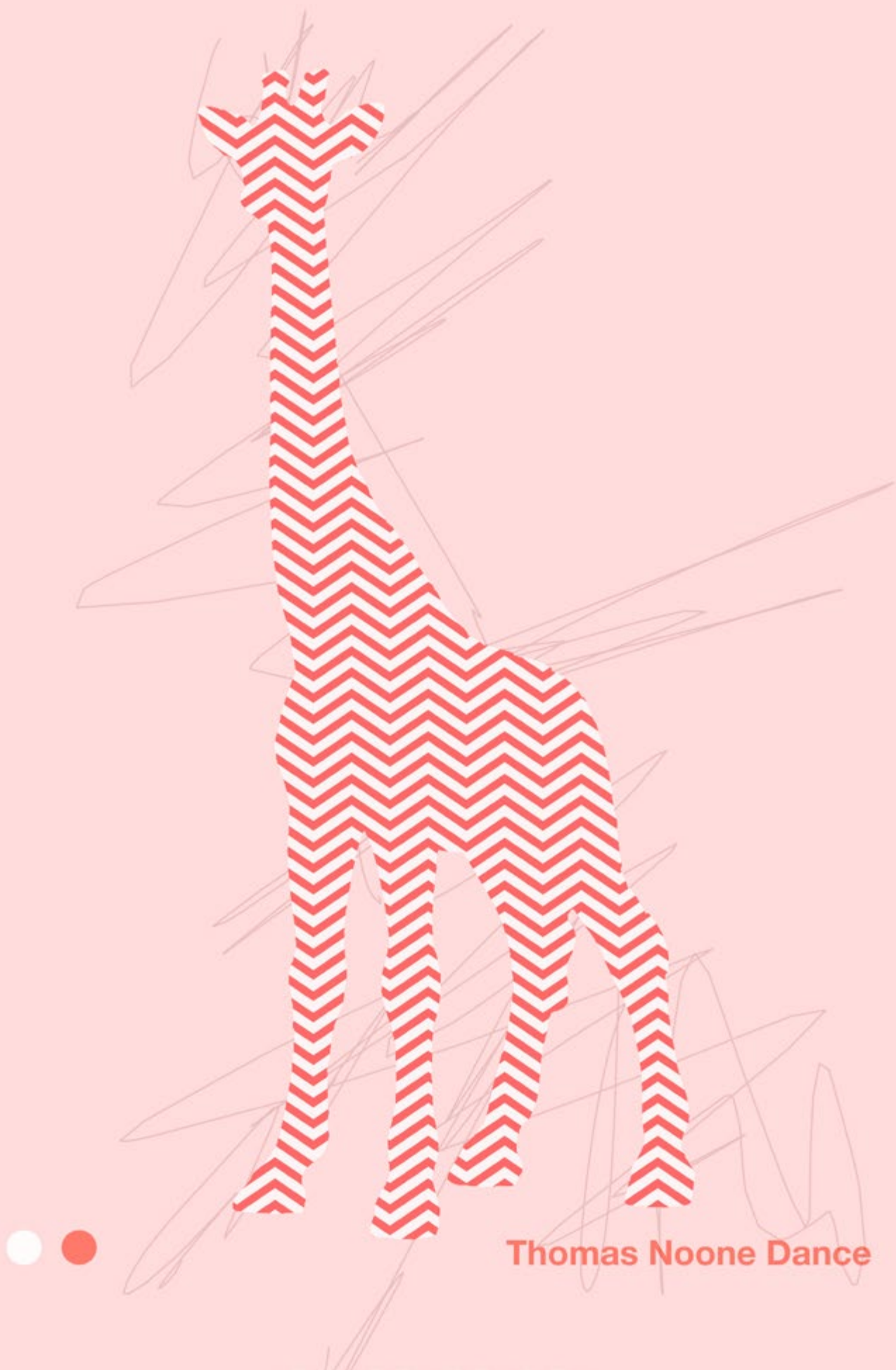

Girafa

Thomas Noone Dance

Estrena:
Grec Festival de Barcelona,
juliol 2026.

Un nou espectacle que fusiona dansa i titelles de petit format per a públic infantil i familiar.

Antecedents

Fins a la data, he creat quatre espectacles de dansa dirigits al públic familiar per a la meva companyia, TND. En els dos últims (“Molsa” i “La gata que volia canviar la història”) he incorporat titelles, que s’integren amb la dansa. Durant aquest temps, també he creat altres dos espectacles que combinen dansa i teatre d’objectes dirigits a públic adult.

Encara que existeix un clar desig de continuar amb aquesta línia i aprofitar l’experiència adquirida, hi ha també una aspiració artística de trobar una cosa nova dins del gènere, d’assumir un desafiament i elevar l’execució. Per això, la idea és canviar el format, passar d’una proposta de gran escala i visualment impactant, com en la nostra producció anterior “La gata que volia canviar la història”, a una obra més íntima i detallada. Això requereix una manipulació més subtil i matisada dels objectes, incorpora una narrativa més complexa, més text i un ús innovador del vídeo.

Reduir l’escala de l’espectacle permetrà que l’obra visiti espais que eren inaccessibles per a “La gata” i brindarà a la companyia la possibilitat d’arribar a un públic més ampli.

Girafa

Idea

La narrativa està basada en la combinació de dues històries, “L’aneguet lleig” i “Les girafes no poden ballar”. Em va atreure la primera història per la seva al·lusió a l’acte d’acceptació, tema que es reflecteix també en la segona història, que a més introdueix l’accent de la pressió social, encara que amb un matís més còmic. La proposta consisteix en desenvolupar un espectacle per a dos ballarins entorn d’una girafa com a titella central. Al costat d’ella apareixen altres petits animals peculiars: un elefant, una serp, un lleó i una tortuga.

Per a aconseguir una posada en escena més “poblada” malgrat el nombre reduït d’intèrprets i manipuladors, utilitzarem gravacions en croma dels titelles que es projectaran en un ciclorama, de manera que puguem crear múltiples personatges a partir d’un sol titella, a més de jugar amb escenes grupals que combinin projeccions amb la manipulació en temps real.

A mesura que investiguem aquests conceptes, han sorgit dos temes principals que ens porten a allunyar-nos d’una relació estricta amb els textos originals i a desenvolupar la nostra pròpia narrativa. Des del principi, la idea era que una de les ballarines, Berta Martí, tingués un vincle fort i únic amb el titella de la girafa, mentre que l’altre intèrpret, Joel Mesa, manipulés tots els altres personatges. Girafa és maldestra i insegura, potser representant a l’ “aneguet lleig”, però en la nostra història, ella comença a culpar de la seva malaptesa a Berta. Aquesta relació entre ambdues es converteix en l’eix de la història: un relat sobre el rebuig i l’acceptació, el distanciament i la reconciliació.

El segon element clau és l’ús de la pantalla, que genera una segona realitat, gairebé paral·lela a l’acció en l’escenari, des de la qual s’observen els esdeveniments en temps real. Així, la història gira entorn de Girafa rebutjant a Berta i traslladant-se al món de la pantalla, on l’observa des de una nova perspectiva, tenint trobades en aquest espai paral·lel i, finalment, reconciliant-se amb si mateixa, tornant a l’escenari real per a acceptar a Berta i sentir-se millor amb si mateixa.

Girafa

Realització

A mesura que la idea s'ha tornat més complexa, allunyant-nos de les narratives existents, ha estat necessari comptar amb un guionista per a estructurar els conceptes de manera clara i generar diàlegs simples però efectius que complementin el moviment.

Així ha sorgit la col·laboració amb Oriol Esteve, un guionista amb experiència en televisió. En el moment de redactar aquesta proposta, ens trobem immersos en el desenvolupament de la història i en la cerca del to adequat per als diàlegs.

La història

A Girafa l'encanta ballar, i sempre ho fa al seu aire, encara que no li surti bé. Això mai ha estat un problema fins que Lleó li convida a la festa i descobreix que el seu ball no és com el dels altres.

La història de Girafa i Berta és comptada per Tortuga, una criatura sàvia acompanyada d'un elenc acolorit que inclou Elefant i Serp.

Gènere

Una de les nostres majors inquietuds és donar vida a un relat lliure de gènere, oferir al públic un llenç en blanc, despul·lat d'estereotips i de codis binaris. Girafa és un animal, un ésser que sent i habita el món: pot estar feliç o melancòlica, tímida o desorientada, serena o feliç, sense que res d'això depengui d'haver nascut mascle o femella.

Thomas Noone Dance

Els titelles

Un altre element que ha influït en la forma del projecte han estat els mateixos titelles. Com es va esmentar anteriorment, el desig és allunyar-nos de l'estètica establerta en "La gata". En aquell espectacle, els titelles són increïblement realistes, per la qual cosa he demanat a André Mello, el seu creador, que desenvolupi una cosa més pròxima a l'estil dels dibuixos animats, amb un aire més juvenil i un cert caràcter adolescent tipus "animi." El resultat són uns titelles que continuen sent realistes i recognoscibles com els animals que representen, però amb un matís infantil que els fa més accessibles i pròxims al públic. Això, combinat amb un diàleg adequat, permetrà una connexió immediata amb el públic infantil i mantindrà un cert encant ingenu per als adults.

Altres elements

Vídeo

L'ús del vídeo ha estat essencial en els espectacles familiars "La gata" i "Molsa". Ara que estem més familiaritzats amb el mitjà, volem ser més ambiciosos i fer que el vídeo sigui un element central en la construcció de l'espectacle. La interacció entre els intèrprets i les seccions pregravades en croma permetrà escenes corals amb titelles ballant junts, jocs visuals en els quals els titelles surtin de l'escenari i reapareguin sense els seus manipuladors, i altres recursos similars. El vídeo serà desenvolupat per Carme Gomila, autora del vídeo en "La gata".

Música

La música estarà a càrrec de Jim Pinchen. La proposta sonora es basa en dos dels seus punts forts: l'ús de formes musicals urbanes i la integració d'influències de "world music", inspirades en la dansa del bosc tropical del poema "Les girafes no poden ballar". La música de Jim per als nostres espectacles familiars anteriors, "Balbir", "Alice", "Molsa" i "La gata", ha estat molt ben valorada i s'allunya dels tòpics dels espectacles infantils, sent una gran aportació a l'espectacle.

Consideracions pràctiques - Escenografia

La creació d'un espectacle de menor escala permet tornar a escenaris més petits accessibles amb "Molsa" però no amb "La gata", a més d'obrir noves oportunitats en espais no convencionals.

Per a facilitar la posada en escena sense dependre d'elements logístics complexos, s'empraran baguls teatrals comuns en la majoria dels teatres, evitant restriccions.

Encara que 'La gata' ha tingut una gira d'èxit, no ha estat exempta d'algunes dificultats en les representacions i, a vegades, el seu abast internacional s'ha vist restringit a causa dels requisits logístics. Tenir això en compte des de l'inici del desenvolupament de la producció amb Girafa, contenir les exigències tècniques sense reduir dràsticament l'escala, permetrà una implementació més senzilla i majors possibilitats de programació, incloent-hi no sols teatres sinó també espais no convencionals.

No és necessari dissenyar un decorat específic, però sempre és útil poder elevar i canviar els plans d'animació dels titelles perquè no estiguin constantment "prop del sòl".

Per a aconseguir aquest relleu, la idea és utilitzar 'flight cases', fàcilment disponibles en tots els teatres, evitant així restriccions logístiques. No obstant això, per a mantenir un control visual coherent, la companyia portarà cobertes per a aquestes superfícies amb la finalitat de garantir una estètica constant i recognoscible.

'Girafa' és un espectacle dirigit a públic a partir de 4 anys i està pensat per a veure en família.

Girafa

Equip

Coreografia i direcció - Thomas Noone
Assistent coreogràfica - Alba Barral
Titelles - André Mello (Taller de Duda Paiva Company)
Música - Jim Pinchen
Guió - Oriol Esteve
Assessorament vocal - Montse Puga
Vídeo - Carme Gomila
Il·luminació - Marc Lleixà
Producció - Sara Esteller
Assistent de producció i xarxes socials - Matilde Silva Pereira

Thomas Noone, coreògraf Va fundar la seva companyia en 2001 i amb ella ha creat prop de 40 espectacles. És assessor del Sat! Teatre de Barcelona, on la seva companyia és resident. Treballa per a altres companyies i imparteix formacions.

Alba Barral, ajudant de direcció Ballarina d'extensa trajectòria, en TND des de 2008, però també amb Camaralucida, Dance On i amb La Veronal. Acompanya a Thomas Noone en els tallers de la tècnica pròpia Reducció Conscient.

André Mello, marionetes És escultor especialitzat en la creació de titelles. Per a Thomas Noone ha creat els titelles de After the Party, La gata que volia canviar la història i Impostor. Col·labora amb Dubte Paiva, referent mundial en la combinació de dansa i marionetes.

Jim Pinchen, compositor Multi instrumentista, compositor i vocalista, col·labora amb altres formacions, músics, coreògrafs, cineastes i directors de teatre al Regne Unit i Europa. Combina projectes musicals convencionals amb altres inclosius que potencien la integració d'immigrants o adolescents en risc d'exclusió.

Thomas Noone Dance

Girafa

Equip

Marc Lleixà, il·luminació És cap d'il·luminació de la Fundació Teatre Lliure de Barcelona. Realitza dissenys d'il·luminació i audiovisuals per a artistes com Juan Carlos Lleida, Àlex Rigola, Xavier Albertí, María Arnal i Marcel Bagés, Julio Manrique o Juan Carlos Martel.

Oriol Esteve, guionista Ha treballat per a programes com Buenafuente, APM? o El Foraster, en sèries documentals, en nombrosos pòdcasts, canals de vídeo i TikTok; ha dirigit Ajuda a pujar-hi!, un programa d'humor per a ETB, i participa en nombroses campanyes amb creadors de continguts i influencers.

Carme Gomila, visuals Especialitzada en creació audiovisual amb perspectiva feminista, en la hibridació entre documental i l'animació i les arts visuals en directe. Ha treballat realitzant propostes visuals amb artistes com María Arnal i Marcel Bagès, Clara Peya i Ariadna Peya o la companyia de dansa Abast Elàstic.

Montse Puga, assessorament vocal Llicenciada en Art Dramàtic, la seva extensa trajectòria com a actriu es completa en el món del doblatge. S'encarrega de la programació del SAT! Teatre de Barcelona al costat d'Oscar Rodríguez.

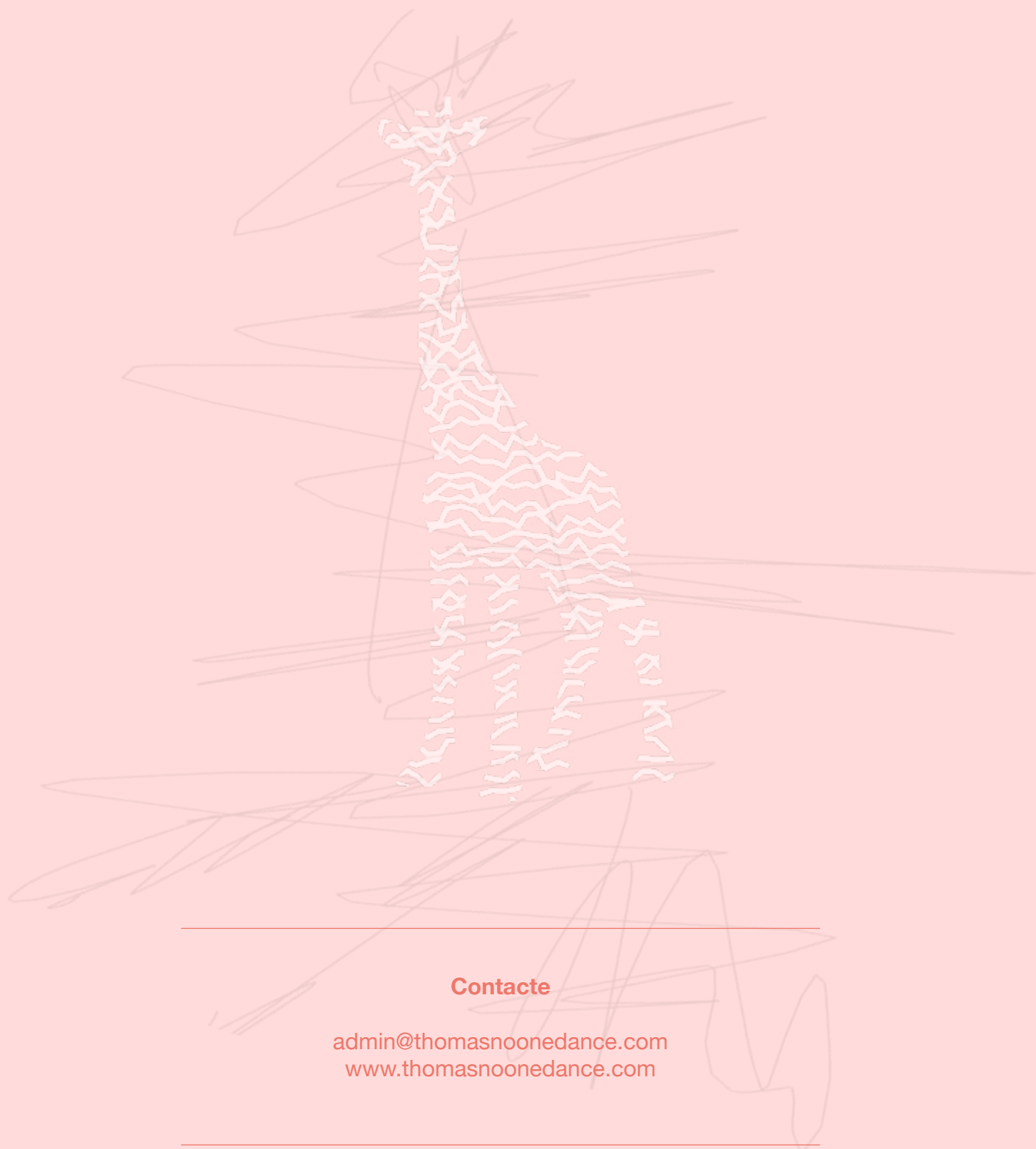
Berta Martí, intèrpret Després de la seva formació va entrar en IT Dansa i paral·lelament va començar a treballar amb la companyia de marionetes Per Poc, dirigida per Santi Arnal. Actualment és ballarina freelance i treballa amb Thomas Noone Dansi, Cia.. Per Poc, Jacob Gómez o Adrián Vega i ho compagina amb projectes personals.

Joel Mesa, intèrpret Graduat en Dansa Contemporània en el Institut del Teatre de Barcelona, ha ballat en companyies d'Anglaterra, Polònia i Holanda i des que va tornar a Barcelona amb Taiat Dansa, Javier Guerrero, Jesús Rubio, Leftlovers i Thomas Noone i OtraDanza.

Thomas Noone Dance

Girafa

Contacte

admin@thomasnoonedance.com
www.thomasnoonedance.com

Thomas Noone Dance